

SLOVENSKI NAROD.

Izjava vsak dan zvečer, izimši nedelje in praznike, ter velja po pošti prejemati za avstro-ogrske dežele za vsa leta 25 K, za pol leta 13 K, za četrt leta 6 K 50 h, za eden mesec 2 K 30 h. Za Ljubljano s pošiljanjem na dom za vsa leta 24 K, za pol leta 12 K, za četrt leta 6 K, za eden mesec 2 K. Kdor hodi sam ponj, plača za vsa leta 22 K, za pol leta 11 K, za četrt leta 5 K 50 h, za eden mesec 1 K 90 h. — Za tuje dežele toliko več, kolikor znaša poština. — Na naročbe brez istodobne vpošiljatve naročnine se ne ozira. — Za oznanila se plačuje od peterostopne peti-vrste po 12 h, če se oznanilo enkrat tiska, po 10 h, če se dvakrat, in po 8 h, če se trikrat ali večkrat tiska. — Dopisi naj se izvolijo frankovati. — Rokopisi se ne vračajo. — Uredništvo in upravnništvo je v Knafovih ulicah št. 5, in sicer uredništvo v I. nadstropju, upravnništvo pa v pritličju. — Upravnistvu naj se blagovito pošiljajo naročnine, reklamacije, oznanila, t. j. administrativne stvari.

„Slovenski Narod“ telefon št. 34.

Posamezne številke po 10 h.

„Narodna tiskarna“ telefon št. 85.

Ricmanjsko cerkveno vprašanje.

Ricmanje, 19. junija 1904.
V.

Novodošli župnik Jožef Zupan nam je sporočil, da pride v Ricmanje dne 31. maja 1900 delat cerkvene račune, to je, pobirati cerkvene obresti, najme itd. Pri tem si je mislil, ko Ricmanjci vidijo mojo osebo, ko slišijo moj debel glas in ko bom parkrat zarohnel nad njimi, bodo kar začarani vame, vdali se bodo lepo, me priznali svojim župnikom in seveda, kar je najpoglavitejše, plačevali bodo nadalje molče stare prispevke. Gospod župnik se je zmotil!

Omenjenega dne je bil prišel že okoli 7. ure zjutraj v Ricmanje, a vse hiše so bile zaprte, živega človeka ni bilo v vasi, tudi cerkvena starejšina nista prišla blizu.

Ko se je župnik nekoliko pomudil v farovžu, in je videl, da ne pride noben človek blizu, je ves potrpet odšel nazaj proti Dolini.

Od tega dne do 29. decembra 1902 nismo več videli dolinskih duhovnikov v Ricmanjih in vsaj v tem pogledu smo imeli mir!

Sicer je g. župnik poročal v Trstu na škofijo in c. kr. namestništvo, kako in kaj je opravil v Ricmanjih, a gospodje so menda zmignili z ramami.

Od tedaj se je tolažil g. Jožef Zupan, da pride pa v Ricmanje o trgatvi pobirati vino. Napravil si je v svojem farovžu v Dolini nekako vremensko postajo, od tod gledal, kakšni oblaki stojé nad Ricmanji.

Vsak najmanjši pojav, od katerega je mislil, da je njemu v prilog, je točno bilježil, misle, malo po malo se že razidejo črni oblaki, in ljudje, ko bodo videli, da ni drugače, se bodo polagoma vdali. Ako je bil n. pr. kateri Ricmanjec pri-

siljen, da je moral radi cerkvenih računov v Dolino, je zopet to takoj sporočil, češ, se že vdajajo, že prihajajo k meni, ta in ta je bil že pri njem, kmalu pride deputacija iz Ricmanj, ki me pripoznatudi ricmanjskim župnikom, in druge kaplanije padejo potem same od sebe in stara fara dolinska bo zopet cela!

Toda mrtvi ne vstajajo!

Tukaj objavljamo v slovenskem prevodu odlok c. kr. namestništva v Trstu, s katerim je isto priobčilo tržaškemu škofskemu ordinarijatu, da je c. kr. ministrstvo v principu dovolilo ustanovitev župnij v Klanecu, Podgorju in Ricmanjih.

Št. 21.357.

Trst, 27. sept. 1900

C. kr. ministrstvo za nauk in bogoslužje je z razpisom od 3. t. m. št. 24606 v principu odobrilo ustanovitev samostojnih dušnih pastirstev v Klanecu, Podgorju in Ricmanjih.

O tem si usojam obveščati preč. ordinarijat z ozirom na cenj. dopis od 8. avgusta t. l. št. 2139 in si pridržujem, da preč. ordinarijat, ko dospe od c. kr. okr. glavarstva v Koprno poročilo o eventualnem vfaranju kolodvora Herpelje-Kozina v Klanec — dopošljem še nadaljna obvestila glede sestave listin za ustanovitev župnij in odredb glede prejemkov župnika v Dolini in aktiviranja novih dušnih pastirstev.

C. kr. namestnik:

Gočoss s. r.

Obenem priobčimo dopis tržaškega škofjskega ordinarijata, s katerim je isti dostavil ravno navedeni odlok ricmanjskemu županu:

No. 2638.

Trst, 8. oktobra 1900.

Spoštovanemu gospodu Petru Heršak, županu

v Ricmanjih.

Vsled Vaše prošnje, predložene v imenu Ricmanjcev, obrnil se je

podpisani na vlado ter se je po desetih mesecih posrečilo dobiti odgovor, kateri se Vam dostavlja na znanje, odnosno na Vaš dopis od 24. novembra p. l.

Dne 3 t. m. pozvalo se je c. kr. vlado, da čim prej uredi to vprašanje ter **ustreže opravičeni želji prebivalstva in olajša neznosno breme, katero je dosedaj nosilo.**

Tržaško koprski škofjski ordinarijat.

Franc Černe s. r.,
kanonik.

L. S.

Vojna na Daljnem Vztoku.

Rusijo je zadel nov občutni udarec. V četrtek se je Japoncem, kakor poroča admiral Togo, v boju pred Port Arturjem posrečilo, Rusom potopiti eno oklopnico, poškodovati pa eno križarko in eno oklopnico, da sta postali nesposobni za boj.

Bojna sreča Rusom do sedaj ni bila mila, zadel jih je udarec za udarec, kakor da bi se vse zle moči bile zaklele proti njim.

Edini svetli moment v tej dolgi vrsti nesrečnih dogodkov je bila z uspehom izvršena ekspedicija podadmirala Bezobrazova na japonsko obal, kjer so Rusi potopili tri japonske transportne ladje. A tudi portarturško brodovje je vzbujalo v zadnjem času, ko so po velikem naporu postale pri prvem japonskem napadu na Port Artur poškodovane ruske ladje „Retvizan“, „Cesarevič“ in „Palada“ zopet sposobne za boj, nove nade, da se morda vendarle spremeni vojna sreča na morju v prilog Rusiji, to tembolj, ker je japonsko ladjevje tekom vojne že toliko oslabilo, da je sedaj že skoraj senca onega brodovja, katerega so imeli Japonci ob začetku vojne. A tudi te nade so bile z bitko pred Port Arturjem pretekli četrtek pokopane. Japonci ostanejo slejkoprej gospodarji na morju in tega gospodstva jim ne odvzame več niti vladivostoško, niti portarturško rusko bro-

dovje. To enkrat stoji. Edino izpremembo v tem oziru bi moglo napraviti baltiško brodovje, ako bi pravočasno dospelo na bojišče. Toda ta nada je zelo majhna, saj je sploh veliko vprašanje, ako se vohče namerava poslati baltiško eskadro na Daljni Vztok. Neštokrat se je že napovedalo, da odide ta in ta dan, a preteklo je že pet mesecev, baltiško brodovje pa še vedno ždi v kronštatskem pristanišču.

Kar pa daje največji pomen japonskemu uspehu pred Port Arturjem je to, da so Rusi stopili v boj s tako močnim brodovjem, kakršnega niso imeli, odkar se je začela vojna. Šest ruskih oklopnice, pet križark in štirinajst torpedovk, torej skupaj 25 vojnih ladij, se je postavilo v bojno vrsto proti Japoncem.

Iz tega samega dejstva se že vidi, da ni bilo prazno govoričenje, da so vse ruske prej poškodovane ladje v Port Arturju popolnoma popravljene in zopet sposobne za boj. Bitke v četrtek so se namreč dejansko udeležile vse v prejšnjih bojih poškodovane ladje „Retvizan“ in „Cesarevič“, „Palada“ in „Pobjeda“.

Podrobnosti te bitke nam še dosedaj niso znane, toliko pa lahko trdimo, da so tudi Japonci v tem boju morali precej trpeti, čeprav pravi Togo, da so bil japonske poškodbe „v bistvu“ zelo neznatne. Da Japonci z veliko skrbnostjo prikrivajo svoje izgube, zlasti na morju, to je že stara stvar. Pa bodi že kakorkoli, priznati se mora, da je japonska eskadra ostala zmagovalna in so se Rusi morali umakniti v Port Artur.

Ta ruski neuspeh na morju je morda hujši, kakor so bili vsi dosedanji. Japonsko gospodstvo na morju se je v zadnjem času jelo nevarno majati.

Velike izgube vojnih ladij, smeli in srečno uspeli pohod vladivostoških križark, vse to je povzročalo Japoncem hudih skrbi in bali so se že resno, da bi končno le izgubili prevlado na morju, to tembolj, ker so vedeli, da se je Rusom posrečilo popraviti vse svoje poškodovane ladje. Kar je bilo za Ja-

ponce ob začetku vojne njih moč — brodovje, to je postalo sedaj za nje njih slaba stran.

Oziraje se na to, se pač ni čuditi, da je Ruse navdajala nada, zlasti ko so lahko nastopili s šestimi oklopnici, da bodo morda premagali japonsko brodovje, ali vsaj dosegli široko morje in se združili z vladivostoško eskadro. Priznati se mora, da je bilo to upanje kolikor toliko upravičeno, zlasti ker tudi Togo ni mogel imeti mnogo številnejše eskadre. In če se je ta poskus navzle tem, da so bile šanse za rusko ladjevje precej ugodne, ponesrečil, je to za Ruse veliko občutnejši poraz, kakor ako bi se borili brez upa na zmago.

Pomorska bitka pred Port Arturjem.

Japonski poslanik v Londonu je objavil poročilo admirala Togo o bitki pred Port Arturjem. Togo poroča, da je ob 11. uri ponoči neka stražna ladja izpred Port Arturja potom brezžične telegrafije brzojavila, da namerava „Peresvjat“ s sedmimi drugimi vojnimi ladjami in z 9 torpednimi uničevalkami zapustiti portarturško pristanišče. Z ozirom na to poročilo je admiral Togo takoj odplul s celo svojo eskadro pred Port Artur; izvzete so bile samo one ladje, ki so se potrebovale za specialno službo. Ob njegovem prihodu pred Port Artur se je število sovražnih ladij še povečalo in ruska eskadra je štela šest oklopnice, pet križark in štirinajst torpedovk. Očividno je imela namen, predreti japonske bojne vrste in plujoč proti jugu admiralu Togu uiti. Japonci pa so se pojavili prehitro ter s tem preprečili ta načrt. Ruske ladje so se vsled tega usidrale v zunanjem pristanišču. Ponoči je poslal Togo divizijo torpedovk, da bi napadle rusko ladjevje. Uspeh te akcije je bil ta, da se je neka vojna ladja tipa „Peresvjat“ potopila, druga vojna ladja tipa „Sebastopol“ in križarka od tipa „Diane“ pa bili poškodovani. Nazadnje imenovani ladji so Rusi v petek zjutraj spravili v pristanišče in sodi se, da ste bili hudo po-

LISTEK.

Pekel pri Coklariji.

Spisal dr. Josip Oblak.

Ob vhodu v ljubko dolino, skozi katero prišumlja v barje brhka rečica, tam, kjer se vzdiguje gozdni Veliki Trebovnik na eni in se vzpenjajo rebrastega Srobotnika na drugi strani, oba bregova pa veže krasni, mogočni in veličastni viadukt, — leži prijazna vasica, kateri je nadel ljudski humor ime Coklarija ali Cokelburg, njene prebivalce pa krstil za coklarje. Znan vam je ta slavni most, na katerega so coklarji posebno ponosni in kojega imenujejo tudi »Suh most«, dasi ni prav nič bolj suh nego drugi mostovi, dokler je lepo vreme; — znano vam je, da so imeli v sosedni Bistri v tisti mistični okolici ob robu temnih gozdov, tam, kjer drevi slavna voda Ljubljanica na dan, dobro rejeni menihi kartuzijanski svoj samostan, ki še zdaj dela Bistvo znamenito, — to so bili coklarji, ker so nosili cikle, pa se je to nesrečno ime posvečenih bistriških coklarjev

počasni prijel poštenih posvetnih prebivalcev sosedne borovniške vasi, rojstnega kraja enega najslavnejših coklarjev — očeta Anžute. In tudi to je znano, da se ta Anžuta ne strinja s to teorijo o nastanku coklarskega imena in da išče izvora tej misteriozni besedi v domači vasi, pri sami svetnici Marjeti v altarju borovniške cerkve, ker ima na desni nogi coklo ... No, malokomu pa bo znano, da imajo coklarji prav blizu tudi svoj Pekel, kojega v kratkem otvori »Slovensko planinsko društvo« terga napravi dostopnega tudi — necoklarjem.

Pa da ne bo dvomil radi teh dvoumnih besed kak črnogledec o krščanskem življenju mojih ljubih Borovničanov, moram takoj povedati, da se imenuje »pekel« krasna, romantična soteska, v katero se zožuje borovniška dolina; tu uprizarja Borovniščica, prihajajoč s hribovitega sveta med Cerknico in Borovnico, skozi te peklenke tesni v široko dolino, več slapov, ki so ob veliki vodi uprav veličastni. Skozi to sotesko se povzpneš po kozjih stezah z dokaj večjim užitkom v oni precej kraški svet, ki loči Coklarijo od Cerknice, nego

po oni znani poti ob pobočju Trebelnikovem čez Pokojišče in naprej v Cerknico.)

Zato ne zavijemo danes iz Borovnice navzgor v desni breg doline, nego krenemo kar po dolini naprej po lepi vozni poti. Pri mlinu na desno od Borovniščiце dospemo na mehko stezico ter stopamo proti ponižnemu selu Ohonici, ki se skriva med sadnim drevjem ob desnem bregu. Kmalu zapazimo, da se poteguje v široko dolino gorski greben, ki jo deli v dva dela: na levo ožja dolina Borovniščice, ki sega daleč notri v gorovje, na desno pa širša dolina, ki se kmalu strne z zelenim gorovjem. Ljubko zelenje odeva bregove na vseh straneh, pogled nazaj, loveč se okoli viadukta, pa ti plava po delu barja proti sivim mejašem v dalji ... Kmalu pa mine tudi ta razgled v zelenem pobežju. Ko zapustiš zadnje hiše ohoniške, se bližajo vedno bolj strmi bregovi in se skoro stisnejo v »Peklu«, in v bližini zapušenega mlina na mali tratini, dasi nekaj nad 300 m nad morjem, se ti zdi, da si v po-

*) To pot sem opisal v »Planinskem Vestniku« 1897.

vsem gorenjski planinski krajini in skoro pozabiš v tem visokogorskem milieju, da si pred dobro četrtinko ure še zrl ljubljanskega barja »puščob«. Pred sabo ugledaš na desnem bregu razvito korito, ki strmo napoše v vrha doli zija v Pekel, kamor ni več daleč. — Vozna pot postane stezica, ki nas vodi navzgor ob Borovniščici, in skoro se začne najnovejšo delo neumornega »Slovenskega planinskega društva«, ki je nadelalo in popravilo pot. V strugi se pojavljajo vedno večje skale, ki ežijo in štrlijo raz v etane v nji, in vedno bolj silijo do nas, čim više se vzpenjamo; na posled pa nam zastavi pot strma, porasla pečina, na levo za njo pa — zašušti. Martulek — en miniature! Treba bo pogledati malo v skriti skalnati kot. Na levo med grmičevjem zavijemo do skalnate, razvite struge. Par korakov čez nov mostič, ki veže nagromadeno skalovje — in prvi večji šum v skalnem zakotju nam miše oko in srce — ni sicer nič posebnega za tistega, ki je videl večje slapove, zlasti če je voda mala, — pa bodite uverjeni, da delajo reklamo za dosti nezanimivejša »čuda«, za

različne »Teufelsgraben« in »Teufelschluchten« in kakor se že imenujejo. Gotovo pa je, da v bližnji ljubljanski okolici nimamo kaj sljčnega za prijeten popoldanski izlet, in da je s tem otvorjen nov, zanimiv košček naše slavnolepe ljubljanske okolice.

Kam pa zdaj? Ob slapu gori je seveda nemogoče, na levo v breg bi bilo sicer pristopno, a zašli bi predaleč od struge in celo iz Pekla, nam pa se zdi v Peklu le prelepo. Treba bo pač nazaj in tisto poraslo pečino preplezati. Lesene stopnice, položene v mlj žlebič, skozi katerega se je bilo treba dozdaj splaziti do prvega grmovja, nam kažejo nadaljno pot. Po porastlem bregu pa so nadelane, sicer mehke, pa vsaj o suhem vremenu povsem varne stopnje, — in glej, glej! po vsem bregu vse polno rododendrona, prav kakor visoko gori na Gorenjskem, pa tudi druge gorske cvetke, in prav flora je, ki dela Pekel morda najbolj zanimiv: v tej višini (okoli 400 m) rododendron!

Ko prispemo na rob, kjer je zdaj postavljena mizica in klopi okoli nje, zašumi drugi slap pod nami, ki je dosti višji od prvega ter pada v glo-

škodovani. Japonci niso trpeli nobene znatne škode. Torpedna uničevalka „Šinakumo“ je bila na kajuti poškodovana; trije vojaki so bili ubiti, trije pa ranjeni. Tudi torpedovka „Hidori“ je bila poškodovana, vendar pa ni bil na njej nikdo ubit. Torpedovki št. 64 in 66 ste bili lahko poškodovani.

Rusi imajo v Port Arturju samo dve oklepni tipa „Peresvjat“ in sicer ladjo s tem imenom in „Pobjedo“. Najbrže je torej, da se je potopila oklepna „Peresvjat“, kateri je poveljeval kapitan Brisman. Ladja je obsegala 12.674 ton in je imela 88 topov. Na krovu je bila posadka 776 mož. „Peresvjat“ je bil zgrajen l. 1898.

Ladje tipa „Sebastopol“ so dolge 113 m, široke pa 21 m. Deplacma imajo 10.960 ton in 54 topov. Hitrost teh oklepnic znaša 17 milj na uro. Posadka šteje 651 mož.

Ladji tega tipa ste „Sevastopol“ in „Poltava“, torej je bila ena teh dveh poškodovana. Križarke tipa „Diana“ imajo 6000 do 7000 ton deplacma, 42 topov in 570 mož posadke; hitrost znaša 20 milj na uro. V Port Arturju sta samo dve taki križarki — „Diana“ in „Palada“, da se mora torej sklepati, da je ena od teh dveh bila poškodovana.

Moštvo s potopljenih oklepnic so, kakor se poroča iz Tokija v Berlin, večinoma rešile ostale ruske ladje.

Z bojišča v Mandžuriji.

Posebni poročevalec ruskega lista „Birževija Vedomosti“ brzojavlja iz Liaojanga: V četrtek dne 23. t. m. je naša armada, stoječa pod poveljstvom generala Miščenka generala Kurokija prisilila, da se je moral umakniti. Danes je vse mirno. Kajčev se nahaja v naših rokah. Tu vlada strahovita vročina; toplomer kaže 32 stopinj v senci. General Gerngros se nahaja pri svoji armadi, dasi je bil nevarno ranjen v bitki pri Vafankovu. Korespondent naglašja, da bi se bil imel boj pri Vafankovu končati z rusko zmago. Ruska armada je že zavzela sovražne utrdbе, ko je došel ukaz, da se naj umakne.

24. t. m. so se kozaki pod poveljstvom generala Samsonova neopazeno približali dvema japonskima eskadronoma ter jima zaplenili trideset konj, ostale pa pobili.

Armada generala Kurokija se vedno še nahaja v Sinjanu. Vse kaže, kakor da bi se Kuroki ne mogel odločiti za ofenzivo.

Rusko brzojavno agencstvo poroča, da dobajajo neprestano novi vojaški oddelki v Liaojang. Število ruske armade narašča dan za dnevom in sodi se, da ima Kuropatkin že toliko vojakov, da se mu ni treba več bati Japoncev.

Tri japonske divizije pred Liaojangom?

„Morning Post“ poroča iz Šanghaja, da so tri japonske divije že prodrla do Liaojanga in da se pričakuje, da vsak hip napadejo to mesto. Bajka!

bok kotel pod nami. Z roba pa nam oko prosteje plava po bližnjih bregih zelene borovniške doline; strmi breg, ki smo ga prelezli od prvega slapa, skritega v kotu, se nam zdi skoro navpičen. Lepo se počiva na tem robu, pa to je šele en krasen del »pekla«, — to so — nebesa turistova, to je — peklo coklarski! Ob veliki vodi je tu prav veličastno. — Do tu je bil Pekel dozdaj znan vsaj nekaterim in tu se konča tudi dosedanje delo »Slovenskega planinskega društva«; skoro neznan pa je od tu naprej gojenj del, ki je še romantičnejši, bolj divji, recimo peklenski, ravno radi zapuščeniosti. »Slovensko planinsko društvo« otvori sčasoma to sotesko prav do vrha, do tja, kjer se nad krasnim slapom pri idilskih mlinih struga Borovniščica zopet zavrni v tihi dolinici ob Vinem vrhu, ki pozdravlja že tajinstveno cerkniško ravan...

Kogar pa veseli malo plezati po strmih bregu proti »hudičevemu zobu«, strmemu, špičastemu vršiču nad slapom na desno od kotla, se skoro povzpne v romantično grapo, skozi katero drvi Borovniščica navzdol v peklenske tesni. Tu gori neke se

Koncentracija japonskih vojnihi sil.

Iz Mukdena se brzojavlja, da se močna japonska armada koncentrira pri Leojunšenu in Ljunjanu. Na svojem najskrajnjem levem krilu ob reki Jalu zbira jo tudi znatne vojaške oddelke. Japonci se boje, da bi jih general Rennenkampf ne napal za hrbtom.

Hunguzi.

Po poročilih ruskega brzojavnega agentstva so pred nekaj dnevi Hunguzi, kakor se duje pod poveljstvom Japoncev, napadli most pri železniški postaji Gunčulin ter ga skušali razdejati. Hunguzov je bilo več nego sto. Železniški straži se je posrečilo Hunguze odbiti. Več Hunguzov je padlo, drugi so pa zbežali. Most je ostal nepoškodovan.

Kdaj pade Port Artur?

Japonci so popolnoma prepričani, da v najkrajšem času dobe v roke Port Artur. Vsi japonski poveljniki se strinjajo v tem, da pade tekom julija, samo za dan se še ne morejo zediniti.

Baron Funakoši pravi, da bo Port Artur zavzet 8. julija, marko Kuroda zatrjuje, da pade 10. julija, generala Soga in Sanada pa dokazuje, da pred 15. julijem ni misliti na kapitulacijo te trdnjave. Bodemo videli, ako se ta prorokovanja uresničijo.

Naredba zaradi zagrebškega vseučilišča.

Budapešta, 26. junija. Ker se nemški dijaki v Avstriji tako besno zaganjajo v naredbo naučnega ministrstva, da lahko dobe absolventje zagrebškega vseučilišča iz Istre in Dalmacije državno službo v Avstriji, oglasili so se tudi madjarski politiki k tej zadevi. »Pester Lloyd«, ki je gotovo bolj naklonjen Nemcem kakor pa Hrvatom in hrvaščini, piše med drugim v tej zadevi: »Ako potrebuje Avstrija za svojo juridično in upravno službo hrvaščine zmognih moči, se javna služba le pospešuje z avstrijskimi juristi, ki so dovršili svoje študije v Zagrebu. Napadi nemških dijakov so popolnoma neopravičeni ter so samo znak malenkostne narodne občutljivosti. Zagrebško vseučilišče si je s svojo organizacijo in s svojimi uspehi pridobilo državljanske pravice v krogu evropskih vseučilišč in njega ugled ne more biti še posebej povzdignjen, ako pride par tucatov visokošolcev iz Dalmacije in Istrije k številu njegovih slušateljev.«

Ogrski državni zbor.

Budapešta, 26. jun. V včerajšnji seji je bilo zbornici predloženo poročilo finančnega odseka o povračanju izposojenih 10 milijonov kron družbi državnih železnic. Sklenilo se je, da se ta zadeva razpravlja pri točki državni dolg. Potem je zbornica nadaljevala debato o proračunu.

je učil kozje molitvice oni dan oče Anžuta, ta pravcati coklarski Pavliha. Precej rejeno, okroglo možje je lezlo nekam v skale, dokler ni obviselo s svojim trebuškom v neki zagodbi, iz katere ni moglo ne naprej ne nazaj, dokler ga ni rešila pogumna roka ter otela ta coklarski original smrti. Dā, ta Anžuta! Teško se je ogniti njegovemu imenu, ako se govori o Borovnici. Slavnici čini tega slavnega coklarja bi napolnili knjige humorja, žal, da tu ni prostora zanje.

Vendar naj te nezdoda tega turista par eksellence ne odvrča od nadaljnega prodiranja; kajti pot ni nikakor nevarna, ako se prej le nekoliko informiraš in se spoznaš.

Večkrat je pač treba zagrabit stopaje ob razdrapani, pa ne globoki strugi kak šop rododendrona, ki tudi tu gori prerašča in venča breg; njega se držimo, dokler zopet ne zašumi pred nami nov slap z divjo okolico. Kadar je mala voda, pa jo mahneš kar po strugi do slapa, ako te ne ženira voda v — šrevljih. — Že od spodaj opazimo, da pada voda nad slapom v kaskadah skozi luknjo v kotel, iz katerega prši k nam doli.

Posl. Szederkenyi je utemeljeval svojo nezaupnico vladi v dolgem govoru ter je razlagal, kako politika Tiszove vlade nazaduje v narodnem, državnopravnem in gospodarskem cizru v primeri s prejšnjimi vladami; proračun odklanja. Ravno tako je govoril proti proračunu posl. Viltoria.

Napad na Črnogorce.

Cetinje, 25. junija. Albanci so streljali na Črnogorce, ki so kosili na Mokri Čakori. Črnogorci so streljali nazaj, a se ne ve, koliko je mrtvih ali ranjenih. Vseled tega napada se je bati opetovanih sovražnosti. Črnogorska vlada je poslala turški vladi protest.

Iz Srbije.

Belgrad, 26. junija. Kralj Petar obišče meseca septembra kneza Ferdinanda v Varni. Obisk pa ne bo imel oficijelnega značaja, temuč bo le nekak izlet, ker ne gre, da bi kralj napravil Bolgariji obisk prej kot kateri drugi državi.

Belgrad, 26. junija. Sedmi polk, ki je v usodni noči 11. junija igral glavno vlogo, je proslavil včeraj povrnitev dinastije Karagiorgjevičev. Poveljnik polkovnik Ristić, vodja zarotnikov, je imel nagovor ter rekel, da je ta polk poklican igrati odločilno vlogo pri vsakojakih dokodkih na Balkanu. Proslavi je prisostvoval tudi kralj.

Ministrska kriza na Bolgarskem?

Sofija, 26. junija. Razširja se vest, da je knez Ferdinand prišel na sled velikim sleparijam pri nabavi vojnega materiala. Takoj po svoji vrnitvi domov je pozval k sebi ministrskega predsednika in vojnega ministra ter njima naročil, da upegljeta preiskavo. Vseled tega je prav mogoče, da nastane v prihodnjih dneh ministrska kriza ter pride na krmilo Danev.

Vstaja v južni Ameriki.

London, 26. junija. Iz Montevidea se poroča, da so vladne čete pod poveljstvom polkovnika Galarze pobile vstase pri Cerro Largo. 600 vstajev je ubitih in ranjenih.

Dopisi.

Iz Radovljice. Prosim Vas, cenjeni gospod urednik, da blagovolite sprejeti v Vaš list naslednje vrstice: Že lansko leto smo v »Gorenju« svarili občinstvo pred dvema tukajšnjima pisarjema, ki sta sleparila ljudi na nečuten način. Posledica našega svarila je bila, da je bil pisar D. takoj odelovljen iz službe, glavni krivec, pisar R., kojega žrtev je bil D., pa je dobil za svoja nečuvstva sleparjenja celo nagrado. Prestavili so ga k okrajnemu glavarstvu v Kranj, kjer ima najlepšo priložnost izsolati svoje fante z malimi stroški. To mu sicer privoščimo in nam to ni dalo povoda, da smo prijeli še enkrat za pero, do tega koraka nas je temveč dovedlo to, da hodi pisar R. še vedno iz Kranja v tukajšnji okraj loviti nezavedne ljudi v svojo

Zopet se nam je treba umakniti impozantni skalni steni, ki nam zapre pot naravnost naprej, precej visoko na desno v breg, s katerega se približamo zgoraj strugi Borovniščice, le-ta se zoži v ozko korito, skozi katero po bliskovo drvi voda navzdol. Hoja ne traja več dolgo, gozd se skoro razsvetli in pred nas se postavi veličastno velika skalna stena, čez katero pada Borovniščica v prelepem padcu, delečem se na par trakov. To je krasen zaključek »pekla«, kajti nad tem zadnjim slapom je lepa, složna dolinica, v kateri žene potok v idilski zapuščeniosti par žag, ki le semintja stopijo v akcijo. Kdo bi pač slutil nad Peklom to mlino! Le sēm pa je možno dospeti tudi po lepi vozni poti, ki se cepi doli v dolini pred Peklom, čez selo Pristavo. Pot je izvanredno mična, vodi ves čas po senci, z nekaterih mest pa se ti odpre pogled na cel Pekel. Po tej znamenovani poti se tudi vrnemo od zadnjega slapa doli v Borovnico polni zadovoljstva in z najlepšimi spomini in cvetkami iz — »pekla«.

Na svidenje pri veseli otvoritvi!

nepoštene mreže. Ne zadostuje temu pustolovežu, da je že za časa tukajšnjega službovanja osleparil nezavedne ljudi za ogromne svote, temveč išče vedno še novih žrtev in bega prebivalstvo, zraven pa na najpodlejši način udriha po uradnih okrajnega glavarstva v Kranju. Ni še dolgo tega, kar se je izrazil v neki tukajšnji gostilni: »V Kranju imam ogromno dela, ker moram za vse delati, ker pri glavarstvu nihče nič ne zna, voditi moram pisarno in celo dela za mobilizacijo sem moral sam izvršiti.« Nečemo danes na vajat sleparstev, katere je pisar R. izvršil v tukajšnjem okraju, nečemo navesti o ukradeni ovci, nečemo povedati, kako je nekdo pod pretvezo, da ima okrajnega glavarja iz Radovljice pred seboj, moral plačati za gostilničarsko pravico ogromno svoto, pripomnimo le, da bodemo to storili, ako bode pisar R. še znanprej hodil semkaj ljudi begat. Navedli bodemo toliko in tako gorostastnih stvari, da se bodo lasje ježili merodajnim faktorjem in da bode tudi gospod državni pravdnik imel priliko poseči vmes in dati žaljeni pravici zadostjenja. Pisar R. je nepoboljšljiv in nima pravice računati na usmiljenje. Tudi v Kranju je moral že svoja početja nadaljevati, ker smo čuli, da ga je gospod okrajni glavar v Kranju že zapodil iz službe. Kaj je gospoda glavarja napotilo, da ga je zopet sprejel v službo, nam ni znano, prepričani pa smo, da bode gospod glavar ta korak prav kmalu obžaloval. Za danes še enkrat svarimo občinstvo, da naj se na noben način ne da prevariti od tega ničvrednega človeka, naj se v vsih zadevah poda k oblastvom, kjer bode našlo brezplačno pomoč, merodajne kroge pa opozarjamo, da naj nekoliko bolj pazijo na delovanje tega malopridneža. Kranjskim uradnikom, ki jim je dal tako dobro spridevalo, pa svetujemo, da naj pazijo na svoje imetje, kajti ta človek ima tudi zelo dolge prste, radi katerih mu je že sodišče moralo za nekaj mesecev preskrbeti prosto stanovanje in hrano.

Draginja.

Piše se nam z dežele: Proti »neopravičeni« (?) draginji mesa se je pričela obširna akcija v Ljubljani. Tudi v Novem mestu, kjer do sedaj niso bili vajeni draginje, so se vzdignili konsumenti, kateri trpe pod visokimi cenami mesa. Glavna krivda se hoče zvaliti na mesarje in čujejo se pogostoma očitanja, »da visoke cene niso v nobeni razmeri z draginjo živine«, da tedaj niso opravičene. Priznavamo, da so bile take trditve večkrat na mestu, a danes niso opravičene. Umevno je, da se pritožujejo konsumenti, kateri žive od pičil plač in zaslužkov in katerim je meso postalo potrebno živilo. Kako naj si n. pr. naše tako slabo plačano učiteljstvo še privoščijo mesa? Toda tudi mesarjem danes ne moremo zavidati, zadovoljni so lahko samo živinorejci, kateri prodajajo živino po do sedaj nepoznatih cenah. Lahko se trdi, da se je cena živine v nekoliko letih podvojila, vendar se meso ni v tej razmeri podražilo. Pred leti se je dobilo lepo tele za 30 K, danes se plačujejo lepa teleta po 80 do 100 K in še višje. Iz naše dežele se izvažajo mnogo telet v Trst, Pulj, Opatijo itd., kar gotovo tudi vpliva na to, da je teletina tako draga. Samo s pritiskom na mesarja ne bomo sanirali današnjih razmer. Ravnotako malo s konsumnimi društvi. Ako hoče kako konsumno društvo priti preje v konkurz, kakor bode prišlo po naravnem razvoju, naj takoj prične z mesarsko obrtjo. Po deželi izhajajo za silo samo še tisti mesarji, kateri so obenem tudi gostilničarji ter morejo pri živini spraviti v denar vse od rogov do repa.

Gospodje v mestih, kateri so pričeli akcijo proti podraženju mesa, naj ne mislijo, da živimo na deželi bogigavedi kako poceni. Tako meso, kakor ga imate v Ljubljani, bi rajši plačevali po 1 K 40 h, kakor 1 K 20 h ali tudi 1 K 12 h za meso, katero moramo navadno živati. Kvaliteta mesa v Ljubljani je vsa druga, kakor na deželi; naši mesarji ne kupujejo in ne morejo spečevati takih volov in telet, kakor ljubljanski mesarji. Vse stare krave obdrži doma, lepo živino pa prepuščamo vam. Poleg živine se je podražila tudi perutnina. Ženi, ki pravi: ako stane kilo mesa 60 kr., zakaj bi jaz dajala pišče ceneje, se ne more lahko ugovarjati.

Ako hočemo, da se znižajo res nesnosne cene mesa, ne smemo delati samo pri glavi in tiščati mesarjev za vrat. S tem bomo dosegli k večjemu toliko, da bode meso morda nekoliko ceneje, a toliko slabše. Treba je segati globokeje, treba je povzdigniti živinorej, glavni vir dohodkov našega kmetovalca. Ker je posebno cena telet abnormalna visoka, se preveč telet razproda in premalo redi. Zaradi tega izredi naš kmet razmerno premalo vo-

lov. Travniki se sedaj izboljšujejo, krma ima sedaj nizko ceno, pridelalo bi se je lahko še več, a se je ne rabi, ker je premalo živine.

Konsum mesa se pa tudi po deželi vidno množi. Kdor je v Ameriki kakih 10 let po dva ali trikrat na dan jedel meso, se mu tudi doma ne more popolnoma odreči. Tudi delavci hočejo pri težjih delih imeti meso, drugače jih ne dobiš. Trditve, »da naš kmet samo ob velikih praznikih je meso«, je postala bajka.

Živinorejci in konsumenti si stojita nasproti. Visoka cena živine zahteva logično visoke cene mesa. Tu ne pomagata nič in je neumno, ako se hočejo nekateri lizati na eni strani kmetu, na drugi pa delavcu in meščanu. Ako hočemo doseči kaj stalnega, za dobro meso manjše cene, moramo delati na to, da se naše ljudstvo še z večjo vrnemo poprime živinoreje, o kateri se sicer mora priznati, da se je v poslednjih 30 letih mnogo izboljšala. Ko bi se avstrijskim agrarcem posrečilo pri trgovskih nagodbah doseči carine prosti uvoz naše živine v Nemčijo, potem pa navadni ljudje lahko napravimo križ čez volovsko meso ter ostanemo pri starih kravah, katere nimajo več ni mleka ni zob.

Mesojec.

Slovenska Matica.

136. odborova seja, v sredo dne 22. rožnika 1904.

Navzočni: Gg. P. Grasselli (kot predsednik); A. Bartel, J. Dimnik, dr. Fr. Hešič, J. Kostanjevec, dr. J. Lesar, Fr. Novak, dr. M. Opeka, Fr. Orožen, M. Pajk, R. Perušek, M. Pleteršnik, A. Senokovič, dr. J. Starč, I. Šubic, dr. A. Ušeničnik, J. Vilhar, dr. Fran Zbanič, in A. Zupančič (odborniki); E. Lah (zapisnikar). Skupaj 20.

Predsednik proglasi sklepčnost, pozdravi navzočne in pozove odbornika: ravnatelja dr. Lesarja in profesorja Peruška, da bodita overovatelja današnjemu zapisniku.

Brez ugovora se odobri zapisnika o 135. odborovi seji in o XL. obdobjem zboru, ki sta jih poleg predsednika potrdila odbornika profesor Orožen in ravnatelj dr. Požar, oziroma zborovalca učitelj Krulac in oficijal Roštan.

Izid dopolnilnih volitev v odbor, pri katerih so bili vsi izstopivši odborniki zopet voljeni, se vzame z dostavkom na znanje, da izvolitve nihče ni odklonil.

Na znanje se vzame, da je odbornik profesor Tavčar odložil uredništvo »Zabavne knjižnice« in isto po njem prevzel odbornik učitelj Kostanjevec.

Izvrši se volitev upravnništva za upravo dobo 1904/5. Izvolijo se vnovič: gg. Fran Levec za predsednika; P. Grasselli za prvega, J. Sušnik za drugega podpredsednika; J. Starč za blagajnika in hišnega upravitelja; dr. J. Lesar in dr. L. Požar za ključarja. Gospodarski odsek ostane neizpremenjen, knjižnemu se pa na novo privzame še odbornik F. Kostanjevec.

O odbornika dr. Glaserja nasvetu, da je v Matičnih publikacijah otvoriti točko »Svetovna poezija«, naj razpravlja knjižni odsek.

Poročilo o dosedanjem delovanju pripravljalnega odseka za izdavanje slovenskega tehtniškega slovarja se vzame na znanje, njegovim nasvetom se pritrdi.

Tajnikovo poročilo o društvenih, poverjenikih, knjižnicah in knjižni zalogi se odobri. Za letos je društvo plačalo letnino 512 letnih članov, od zadnje seje pa na novo pristopilo 8 knjižnic, je prirastlo 48 knjig, zvezkov in časopisov: 3 podarjene in 45 zamenjanih. Matica je tudi v zadnjem času podarila več knjig in prejela za darila pismene zahvale.

Na znanje se vzame, da je Matica prejela nekaj rokopisov in določi se, kaj se ima z njimi zgoditi. Ko se reši še par internih zadev, zaključijo predsednik sejo ob 5 uri 45 minut.

Dnevne vesti.

V Ljubljani, 27. junija.

— Osebnosti: Deželni

predsednik baron Hein, ki se je več dni mudil na Dunaju, kjer si je ogledal Vegov spomenik, se je vrnil — Okrajni komisar g. dr. Friderik Lukan je imenovan lokalnim komisarjem za agrarske operacije v Ljubljani. — V carinski svet sta poklicana g. Ivan Baumgartner kot član in g. Vinko Majdič kot namestnik. — Višji strojni komisar in predstojnik železniške kurilnice v Ljubljani g. Viljem Poka de Pokafalva je imenovan inšpektorjem. — Načelnika namestnik pri c. k. železniškem obratnem vodstvu v Ljubljani oficijal

g. Avgust Kobler je šel v pokoj in bil tem povodom imenovan nadčistojalcom.

Katoliška cerkev je pravična vsem narodom. V Kašteliru v poreškem okraju v Istri, kjer so vsi župljani razen ene italijanske obitelji sami Hrvati in Slovenci, se je od pamtveka pri službi božji rabil slovenski, oziroma hrvatski jezik. Sedanji lahonski župnik Digrassia pa je jel s silo tirati slovenski jezik iz cerkve ter ga nado-meščati z latinskim in laškim. Župljani so se že večkrat zbog tega pritožili na škofa Flappa, a vedno brez uspešno. Navzlic temu so pa mislili, da bo škof vendar-le ukazal župniku Degrassiu, da naj v bodoče miruje in ne draži več razburjenih duhov. Toda korenito so se motili! Na Telovo je namreč župnik v cerkvi prečital italijansko pismo škofa Flappa, s katerim se uničujejo zadnji ostanki slovenskega jezika v cerkvi. Prepoveduje se namreč, da bi se evangelij pel v cerkvi v domačem jeziku, in se ukazuje, da se tudi evangelji morajo čitati latinski. Tega ukaza se je župnik seveda takoj prijel in je že pri procesiji pel evangelje mesto hrvatski — latinski, kar je narod tako razburilo, da so nekateri v razburjenosti jeli, mesto da bi molili, kleti, drugi so se pokrili, zopet drugi so pa odšli ogorčeni domov, ne da bi hoteli še nadalje prisostvovati cerkvenemu opravilu. Župljani so 4. t. m. poslali posebno deputacijo k škofu Flappu, da slovesno ugovarja proti najnovejši njegovi odredbi. Škof je deputaciji odgovoril, kakor poroča »Naša Sloga«, da je papež že odredil, da se v cerkvi ne smeta rabiti dva jezika, zato je tudi on ukazal, da se v Kašteliru ne smejo več peti evangelji v hrvatskem jeziku. Med deputacijo in škofom Flappom se je ravila nato zanimiva disputacija. Neki župljan je rekel: »V naši cerkvi se je od pamtveka pelo hrvatsko. Mi imamo hrvatske knjige 200 let stare. Narod je radi latinskega petja silno razžalosten, da, razjarjen.« Škof je nato odgovoril: »Papež hoče tako, a vsak papež ima svoj moč in lahko ukrene, kakorkoli hoče. Kot pravi kristjani morate poslušati svoje cerkvene poglavarje.« Eden izmed poslancev je Flappu z ozirom na te njegove besede povedal moško: »Ako nam jemljete naš jezik v cerkvi, potem tudi duhovnika ne potrebujemo več v cerkvi. Taka duhovnika nečemo poznati, proč z njim. V tem slučaju raje postanemo socialisti.« Škof je nato dejal: »Postanite, kar hočete! Sedaj pa morate slušati svojega župnika, zakaj jaz sem mu ukazal, da naj stori to, kar je storil na Telovo, ker tako hoče papež.« Deputacija je nato odgovorila: »Ako je tako, potem je najbolje, da se cerkev zapre!« Reki so se odposlanci pokrili s klobuki in brez pozdrava odšli. »Naša Sloga« pripomni: »Ako ne bodo dali narodu, kar mu gre, se lahko pričakuje vse, samo ničesar dobrega za katoliško vero in cerkev.« — To je tista od klerikalcev hvalisana pravičnost katoliške cerkve napram vsem narodom! Kakršen je Flapp, taki so vsi katoliški škofi! Sami latinizatorji! In takšnim »cerkvenim poglavarjem« bi se naj pokorili?

Kako klerikalci skrbje zase. Duhovniki se že od nekdanj trudijo na vse mogoče načine, da spravijo kolikor mogoče dosti svojih ljudi v vse javne zastope in zборе, da se tam potegujejo za klerikalne koristi. Tako se je tam tudi sklenila postava, valed katere duhovnikom ni treba plačevati občinskih določil pri nobenem davku in da so njih palače, ki jih jim zida ljudstvo na svoje stroške popolnoma proste vsakega davka. Kakor pa je znano, imajo župniki in kapelani v vseh občinah, kjer je ljudstvo še tako zabito, da se jim da voditi in komandirati, v vseh zadevah vedno prvo in zadnjo

besedo, a da bi plačali kaj za obščino, to jim ne diši! Tudi hišni davki bi lože plačevali, kakor kmetje ter tako pomagali državi k večjim dohodkom, toda tudi to breme so klerikalci naložili na pleča drugih davkoplačevalcev. Tako klerikalci povsod le zase skrbje, le zase delajo, bedastim kmetom, ki jih volijo za svoje poslance in zastopnike, pa za hrbtno kažejo — fige!

„Slovenca“ dobiva na občinske stroške Janez Burja, župan na Bohinjski Beli. Ko so se nekateri občani pritožili zoper to klerikalno nevarnost in umazanost, se je ta zadeva pretresala tudi pri občinski zasedi. Farovžu slepo udani občinski očetje pa so bili seveda vsi takih misli, kakor njih višji župan župnik Mrak, namreč takih misli, da naj se Snetov oče še nadalje izobražuje na občinske stroške v kmetom škodljivi klerikalni politiki. Upamo pa, da bo deželni odbor drugačnega mnenja, ko bo preretel obščinske račune županstva Ribno ter iz njih črtal izdatke za »Slovenca«.

Jeseniški novičar piše v sobotnem »Slovenca«: »Slovensko delavsko napredno in izobraževalno društvo na Savi. Pretečeno nedeljo ob 4. uri popoldne je sklical tovarniški ključavničar Fr. Potočnik — Pongratz je torej korajžo izgubil — v Trevnovo gostilno svoje somišljenike zaradi ustanovitve tega nepotrebnega društva. No, to je jako pohlevno pisano in radi tega hočemo tudi mi jako pohlevno odgovoriti ter naznanjamo, da Pongratz ni v nobenem oziru še korajže izgubil, vzlic temu da ga je »Slovenec« dne 4. junija t. l. nesramno napadel! Da pa bodo klerikalci natančno poučeni, jim povemo, da je g. Franc Potočnik takšni predsednik pripravljalnega odbora za ustanovitev slovenskega delavskega naprednega izobraževalnega društva in bode on tačas vse za društvo potrebne korake storil. K društvu je že danes pristopilo kakih 80 delavcev, potem pa tudi več drugih gospodov z Jesenic, s Save, z Javornika, še celo iz Žerovnice se je oglasilo. Kakor se že sedaj vidi, bode društvo jako močno in bo lahko mnogo storilo v narodnem, naprednem oziru in zlasti za izobrazbo slovenskih delavcev.

„Zveza slovenskih pevskih društev“. Upravni odbor »Zveze slovenskih pevskih društev« je imel v soboto, dne 25. junija sejo, pri kateri se je med drugim to-le obravnavalo. Konstatiralo se je, da stoji v »Zvezi« 18 slovenskih pevskih društev s približno 750 člani. Dve društvi namreč še nista naznanili števila svojih članov. V evidenci pa je še 156 slovenskih pevskih društev, ki do sedaj še niso prijavila svojega pristopa k »Zvezi«. Sklenilo se je, da se vsa ta društva povabijo k pristopu. — Za zborovanje letošnje »skupščine odposlancev« se je po zelo živahni debati in temeljitim preudarku soglasno določil dan **18. septembra**. Prvotno se je nameravalo, da bi skupščina zborovala ob vseskoljski slavnosti. Ali iz podrobnega sporeda skolske slavnosti se je odbor »Zveze« prepričal, da mu ni mogoče dobiti še tako kratkega časa za zborovanje, ne da bi kolidirali s skolskimi prireditvami. Na 18. septembra pa se je skupščina določila, ker je šele takrat možno, da ljubljanska pevska društva »Glasbena Matica«, »Ljubljana« in »Slaveca«, ki v počitnični prekinjevo svoje delovanje, prirede skupščinarjem na čast koncert. — Ker priredi »Slovensko pevsko društvo« s sedežem v Ptujcu dne 7. avgusta velik koncert v Mariboru, sklenil je odbor »Zveze«, da opozori slovenska pevska društva na ta koncert in jih vzpodbudi k mnogobrojni udeležbi. — Pravila »Zveze« so se v smislu sklepov lastne skupščine izpremenila in se tako vložila na ministrstvo v potrdilo. — Da »Zveza« dobi gromotnih sredstev, obrača se odbor do vseh onih »Zvez« stoječih društev, ki še niso doposlala letnih prispevkov po 40 h od vsakega izvršujočega člana, s prošnjo, naj to čim prej stori, ker bo »Zvezi« le na ta način možno krepko poseči v povzdigo slovenskega petja in slovenske pevске literature. Prispevki so tako neznanstni, da jih pač vsak član sam lahko utupi; treba le pri vsakem društvu agilnega člana, ki prevzame nabit ranje prispevkov.

Veselica „na Osojah“ na ljubljanskem Gradu »Dobrodelnega društva tiskarjev na Kranjskem«, se je moralaveč skrajno neugodnega vremena preložit na sredo, 29. junija (praznik sv. Petra in Pavla). Tudi kenglanje se zaključilo šele ta dan. Začetak veselice bode ob 3. uri.

Družabni večer. Povodom odlikovanja desetnika Fr. Afrida tukajšnjega domobranskega pešpolka št. 27 s srebrnim zaslužnim križcem so priredili podčastniki imenovanega polka dne 25. t. m. zvečer v Mrakovski restavraciji »pri Levu« prijateljski sestanek, katerega se je udeležilo tudi več častnikov. Svirala je godba 27. pešpolka. Med veselico je izročil odlikovanemu tovarišu oskrbnik reprezentacijskega zaklada podčastnikov, narednik Pibernik, krasno srebrno uro z verižico.

Zadruga gostilničarjev, kavarnarjev itd. v Ljubljani vabi svoje člane na redni prijateljski sestanek, kateri bode v torek, 28. t. m., v gostilni pri »Kronici« v Gradišču. Ker je dnevni red zelo važen, je želeli obilne udeležbe.

Telovadno društvo „Sokol“ v Idriji priredi v torek, dne 28. rožnika t. l. javno telovadbo v telovadnici mestne realke v Idriji. Začetek točno ob pol 9. uri zvečer.

Važni in posnemani vredni ukrep okrajnega glavarstva v Krškem. Na vlogo krškega županstva je krški okrajni glavar gospod J. Orešek odredil, da naj vse občine krškega okraja vinarne opozore na nevarnost, ki jo dela takozvani seneni črviček ali kiseljak na grozdju, in da naj v njega pokončanje razobesijo meseca avgusta v raznih krajih vinograde z lepilom namazane deske, pred katere je postaviti malo luč, da ponoči okolo leteči metulji na lepilo obide.

Gasilski slavnost v Kostanjevici priredi o priliki blagoslovljenja nove brigalne prostovoljno gasilno društvo kostanjeviško v nedeljo, dne 3. julija 1904, po naslednjem programu: Do pol desete ure bo sprejem sosednjih gasilnih društev. Po maši bo slovesno blagoslovljenje nove brigalne in zaobljuba društvenih članov. Popoldne veselica na vrtu Butarjeve gostilne; ob 3. uri začetek koncerta. Zvečer ples v vrtnem salonu. Pri slavnosti in vrtni veselici sodeluje godba c. kr. priv. meščanske garde kostanjeviške. Ker je čisti dohodek namenjen za nakup, ozir. poplačilo novega gasilnega orodja, s bodo preplačila hvaležno sprejemala.

Ponesrečel je dne 24. t. m. Jožef Svetlin na Jesenicah v tovarni za žrebje. Z desno roko je prišel v stroj in mu jo je stroj popolnoma zdrobil. V tovarniški bolnici so Svetlinu roko odrezali. Svetlin je komaj 15 let star.

Častnim občanom je izvolila občina Stari trg v slovenjegraški okolici gosp. Antona Čapka, okrajnega glavarja v Slov. Gradu, in to v priznanje zaslug, ki si jih je pridobil za slovenjegraški okraj.

Občan klobučar v Pulju. Ernesto Alessandrino, klobučar v Pulju, nima klobukov za Slovence. Tako je san rekel dvema Slovincema, ko sta v slovenskem jeziku zahtevala slannikov. Naj se Slovenci po tem ravnaajo in naj hodijo klobuke drugan kupovat.

„Zvezda“ na Dunaju priredi 3. julija izlet na Giesshübel pri Mödlingu. Odhod popoldne ob dveh z južnega kvadranta na Dunaju.

Slovenski tamburaški klub „Morje“ priredi dne 29. junija t. l. v gostilni gospe Ivane Oražem Novi Vodmat š 16. vrtni koncert.

Nesreča. V soboto zvečer ob pol 6. je šla vdva Marija Likarjeva, stanujoča v študentovskih ulicah št. 2 iz Grada in je padla med potjo ter si zlomila desno nogo nad stopalom. Prepeljal so jo z rešilnim vozom v deželno bolnišnico.

Tatvini. Včeraj sta na nekem hlevu na Poljski cesti v mrvi spala delavca Jožef Glinšek in Ivan Mrvar. Ko se je prvi prebudil je ukradel Mrvarju iz suknjiča 6 kron 86 vin, katere je plijcijo, ko ga je aretovala, dobila šepri njem. — Janezu Černetu, ribiču iz Spodnje Kašije št. 24, je bil včeraj nekje v mestu iz žepa ukradena srebrna ura z verižico, vredna 2 K.

Delavskopijanje. Včeraj se je z južnega kvadranta odpeljalo v Ameriko 16 Hrvlov in 7 Slovincov, nazaj pa je pišlo 10 Slovincov. — Na Westfalsko je odpeljalo za delom 90 Hrvatov.

Izgubljene reči. Puškar Jožef Poljanec je izgubil dne 22. t. m. v Prulah zlat pegan z briljantom, vreden 40 K. — Delavec Fran Pleteraki je izgubil dne 25. t. m. nekje v mestu denarnico v kateri je bilo 70 kron.

Mestna posredovalnica za delo in stanovanja. Mestni trg številka 27, telefon številka 99. Od 17. do 23. junija je dela iskalo 17 moških in 35 ženskih uslužbencev. Delo je bilo ponudeno 13 moškim in 37 ženskim uslužbencem, v 37 slučajih se je delo sprejelo. Od 1. januarja do 23. junija so došle 1403 prošnje za delo in 1397 deloponudb. V 826 slučajih je bilo delo sprejeto. Delo dobe takoj moški: 1 klepar, 2 graščinska vrtnarja, 2 košijaza 11 konjskih hlapcev, 1 mizararski vajenec; ženske: 2 prodajalki manufakturne in špecerijske stroke, 2 šivilji, 9 gosliniških deklic, 4 kuharice, 1 sobarica, 12 deklic za vsako delo, 16 deklic k otrokom. Dela iščejo moški: 1 trgovski pomočnik, 3 pisarji, 2 slugi, več trgovskih in pisarniških slug; ženske: več prodajalk začelnice in računajdihi natakerice ter drugih poslov. — Posredovanje stanovanj, mesečnih sob in letoviščnih stanovanj. — Pismenim vprašanjem je priložiti znamenje za odgovor.

Hrvatske novice. Na zagrebškem vseučilišču je izvoljen za šolsko leto 1904/05. za rektorja profesor dr. Josip Plivević; dekan pa so postali: profesor Ferdinand Belaj na bogoslovni fakulteti, prof. dr. Milivoj Maurović na juridični fakulteti in prof. dr. Vladimir Vričak na modroslovni fakulteti. Akademski senat je sklenil, da stori pri vladi potrebne korake zaradi postopanja profesorjev dunajske juridične fakultete v zadevi znane ministrskega ukaza, da so pravne študije na zagrebškem vseučilišču tudi veljavne za Istrijane in Dalmatince. Jutri se vrši velik protestni shod proti tozadevnemu zborovanju nemško nacionalnih dijakov na Dunaju. — Posebni vlak v Ljubljano priredi hrvatski Sokol iz Zabreba ob priliki naše sokolske slavnosti. — Novi zemljevid Hrvatske in Slavonije je založil zagrebški knjigar Strmecki. To je prvo domače kartografsko delo.

Najnovejše novice. — Češka zmagala. Mesto Višov na Moravskem, ki je bilo dosedaj v nemških rokah, so si pri zadnjih občinskih volitvah priborili Čehi.

— Umrl je ogrski kipar Sasz.

— Bogata zapuščina usmiljenim bratom. Na Dunaju umrl dr. Ed. Pokorny je zapustil svoje premoženje 1.150.000 K zavodu usmiljenih bratov.

— Bivšega služabnika kralja Milana, nekega Jakoba Tinkla, so na Dunaju zaprli zaradi velike tatvine.

— Gofica Lonyay zopet bolna. Znani italijanski profesor porodništva Bossi je poklican k grofici Lonyay, ki je zopet zbolela.

— Novo poletno obleko za vojake v južnih pokrajinah namerava uvesti vojno ministarstvo. Obleka bo iz sivega platna ter jo dobe vojaki v Bosni, Hercegovini ter v Dalmaciji.

— Bikoborbe v Budapešti. V soboto so nameravali uprizoriti borbo z domačim bikom (dosedaj so poreblijali le španske). Domači bik pa je ostal popolnoma malomarn ter so ga morali iztirati iz arene.

— Baron Nopcsa, mnogoletni bivši dvorjanik pok. cesarice Elizabete, je v soboto v Budapešti umrl.

Amakonka pri kozakih. Med kozaki, ki se borijo z Japonci, je tudi neka ženska, ki je opravljena za kozaka ter se imenuje Michael Nikolajevič. Ker zna kitajščino, pisala je nekemu kozaskemu generalu: »Pozabite, da sem ženska; smatrajte me samo za tovariša. Vse vojne težave hočem prenašati kot vsak drugi vojak.« General jo je sprejel ter izbornu službi armadi kot tolmač s kitajskimi uradi in prebivalci.

Oplemenitev človeškega rodu si je vzel za nalogo graščak Račatnikov v Permu (severovzhodna Rusija). Med svojimi delavci trpi le najpopolnejše moške in ženske, ljudi popolnoma zdrave in lepih, čvrstih oblik. Med njimi posreduje sam zakonske zveze ter spravi skupaj pare, ki obetajo najlepše potomce. Dosedaj je že zvezal 40 takih parov, in njegove pristave oživlja nad 100 res nenavadno lepih otrok. Vsakemu paru napravi gostijo ter mu podari hišico z vsem kmetijskim orodjem. Nedavno je zvezal že prvi par potomcev teh popolnih ljudi. Mladi par je peljal v svoji kočiji v cerkev, na gostijo pa napil — tretjemu zadržu.

Umor v sodni dvorani. Vojak Lepore v Neapolju je zapeljal 16 letno deklico Diviglio, obetavši ji zakon, in ni hotel pozneje o obljubi ničesar več vedeti. Deklica mu je

zagrozila, da ga bo umorila, nakar se ji je vojak skrbno izogibal. Deklica je končno vojaka tožila zaradi zapeljivanja. Jedva je deklica stopila v sodno dvorano, skočila je k zapeljivcu ter mu zasadila ostro bodalo v srce. Lepore se je takoj zgrudil mrtev. Nato se je pustila deklica mirno zapreti ter je izrazila svoje veselje, da se ji je posrečilo zapeljivca usmrtiti.

Šest otrok zastupila? V vasi Krug na Nižje Avstrijskem so zaprli posestnico Ano Haitner, ker je na sumu, da je zastupila šest svojih otrok. Pretečeno nedeljo je eden njih bil otrok z žveplom in fosforjem zastupljen. Sedaj so začeli vaščani govoriti, da je Haitner tudi onih pet svojih otrok zastupila, ki so pred leti naglo umirali. Odredilo se je, da se mrlič izkopljejo in preiščejo.

Dobro mu je zasolil. Na hodniku poslanske zbornice. Časnikar poslancu: »Tukaj vam predstavljam človeka, ki je v svojem življenju napisal več neumnosti, kakor jih kdo drugi alihi.« Poslanec: A, gospod je gotovo časnikar? Časnikar: »Ne — državnozbornski stenograf!«

Telefonska in brzojavna poročila.

Dunaj 27. junija. V Slanem na Češkem je bil shod, na katerem se je na mesto umrlega Jande določil kandidatom dr. Janus. Na shodu so razni govorniki napadali mladočeško stranko, češ, da bi bila morala na vsak način preprečiti volitev delegacije; Mladočehi naj bi bili prinesli v parlament dve bombi in naj bi bili grozili, da jih vržejo v zbornico, če se volitev ne odstavi.

Rusko-japonska vojna. Berolin 27. junija. »Berliner Tagblatt« javlja, da je general Miščenko v četrtek Kurokijevo armado porazil in ji sledil 15 km daleč. Združenje armade generala Nodzu s Kurokijevo armado je vsled tega onemogočeno. Japonci stoje pri Fingjangu. Petnajsti ruski voj je dospel v Ljaojang in je skoro gotovo, da se Rusi ta teden lotijo Japoncev z večjo armado nego ti pričakujejo.

Petrograd 27. junija. Druga japonska armada pod poveljstvom generala Oku se je na celi liniji umaknila in s tem opustila svoj namen, združiti se s Kurokijevo armado. Rusi so zasedli Pinečeu.

Petrograd 27. junija. Uradno poročilo namestnika Aleksejeva pravi, da je rusko brodogrje 23. t. m. ob 8. uri zjutraj zapustilo Port Artur in naskočilo japonsko brodogrje; izid boja še ni znan.

Berolin 27. junija. Japonci hite izkrcati v Daljnem kar možno vojaštva. Neka japonska vojna ladja je blizu Daljnega zadela ob rusko mino in se je potopila.

Berolin 27. junija. Iz Čifu se javlja, da je general Oku po ponesrečenem naskoku ruskega brodogrja v petek pozval portarturskega zapovednika, naj kapitulira, kar pa je bilo odklonjeno.

London 27. junija. Poročila iz japonskih virov trde, da se je pri katastrofi pred Port Arturjem z rusko ladjo potopilo 750 mož in podadmiral knez Uhtomskij.

Petrograd 27. junija. »Birževija Vjedomosti« javljajo iz Ljaojanga, da se je 26. t. m. ob 5. uri popoldne pri Port Arturju vnela pomorska bitka. Japonsko obleganje portarturske trdnjave ni popolno. Rusi stoje še 14 vrst pred svojimi utrdbami. Mož, ki je to vest prinesel, je bil na morju napaden; njegov čoln se je potopil, a mož se je rešil in tudi povedal, da se še vedno z morja dovažajo živila v Port Artur.

London 27. junija. Iz Port Arturja se poroča: Ladja, ki se je v četrtak potopila, je oklopnica „Poltava“, poškovani ladji ste „Sebastopol“ in „Diana“. Večino moštva s „Poltave“ so rešile japonske križarke.

London 27. junija. Iz Tokija se poroča da se je Rusom posrečilo, Japoncem prikriti, da je izhod iz luke popolnoma prost in da sta tako „Retvizan“, kakor „Cesarevič“ popolnoma popravljena. Japonci so bili silno presenečeni, ko so v boju zapazili ti dve ladji.

Tokio 27. junija. Tukaj je zavladovalo veliko vznemirjenje, ko se je izvedelo, da je 27 ruskih vojniš ladij zapustilo portarturško pristanišče. Vkljub temu, da se je ob izhodu iz luke potopilo 18 parnikov in da so se vedno in vedno polagale še mine, je vendar izhod iz luke tudi za največje vojne ladje prost.

London 27. junija. Tolstoj prijavlja v „Times“ jako dolgo pismo, naperjeno proti rusko-japonski vojni. Tolstoj prijema jako ostro carja, mikada ter ruske in japonske ministre, generale in častnike. Tem svetuje naj se sami postavijo pred kanone, v ojače pa pozivlja, naj nikar ne gredo v vojno.

Poslano.

Po Ljubljani se je rastrosila govorica, da je gospod Kukec „Narodno kavarno“ kupil.

„To ni resnica.“

Moji cenjeni gostje so me opozorili da, če se ne opravičim, mi izo stanajo iz kavarne.

Ta nepremišljena govorica zelo škoduje moji obrti.

Primoran sem gospoda Kukeca opozoriti, da v bodoče take neosnovane stvari v javnost ne spravljaj.

Če hoče gospod Kukec „Narodno kavarno“ kupiti, se mora do lastnika kavarne obrniti.

Mojim cenjenim gostom in rodoljubom z dežele in sploh vsem cenjenim obiskovalcem „Narodne kavarne“, ki so me dosedaj s svojim cenj. obiskom počastili, se zahvaljujem ter se pripočam i nadalje.

Fran Krapeš

ustanovnik in posestnik „Narodne kavarne“ v Ljubljani. 1807

*) Za vsebino tega spisa je uredništvo odgovorno le toliko, kolikor določa zakon.

Poslano.

Po Šmartnem pri Litiji trosi nekdo vest, da sem zelo nervozen in nespodoben za učiteljski stan, ker me je v mladosti medved nekaj opraskal.

Izjavljam, da hvala Bogu ne čutim nikakih posledic tega božanja, ter me to ni nikdar v mojem poklicu oviralo in me ne bo.

Ker sem pa kompetent za Šmartno, je bil to pravi medvedji manever, da bi mi dotičnik škodoval.

Povem mu, ko zvem njegovo ime, da mu gotovo postrežem s kakim prostorkom, kjer bo lahko nemoten premišljeval, je li on sposoben še kaj pametnega misliti.

Sram ga bodi take nizke podlosti.

Zagorje ob Savi, 26. junija 1904.

1806

Mih. Debelak

šol. vodja.

*) Za vsebino tega spisa je uredništvo odgovorno le toliko, kolikor določa zakon.

Zahtevajte vsekdar železno vino lekarnarja Piccolija v Ljubljani na Dunajski cesti in zavlačujte izdelke, ki obsegajo le neznatno množino železa in nimajo zatorej nikakršne zdravilne vrednosti. Zunanja naročila po povzetju. 1264-6

Pozor!

Le „Tempel-vrelec“ in „Styria-vrelec“ sta kot rogaški slatini postavno varovana. Vsi drugi izdelki, ki nimajo oznamenila „Tempel-vrelec“ ali „Styria-vrelec“, temveč se spravljajo goljufivo pod imenom „Rogaška slatina“ v promet, naj se zavrnejo. — Oskrbništvo deželnih vrelov Rogatec-Slatina.

Umrli so v Ljubljani:

V deželni bolnici:

Dne 20. junija: Fran Kern, hlapec, 19 let, fractura complicata.

Dne 22. junija: Ivan Šibenik, čevljar, 43 let, jetika.

Dne 22. junija: Fran Cerič, čuvaj, 55 let, srčna hiba.

Dne 24. junija: Aleksander Stika, pisar, 68 let, Sodnijske ulice 5, pljučna tuberkul.

Borzna poročila.

Ljubljanska

„Kreditna banka“ v Ljubljani.

Uradni kurzi dunaj. borze 26. junija 1904.

Naložbeni papirji.

	Dunaj	Blago
4 1/2% majeva renta	99 25	99 45
4 1/2% srebrna renta	99 05	99 25
4% avstr. krona renta	99 30	99 50
4% zlata	117 95	118 05
4% ogrska krona	97 15	97 35
4% zlata	118	118 30
4% posojilo dežele Kranjske	100	100 75
4 1/2% posojilo mesta Spiljet	100 25	101 25
4 1/2% Zadar	100	100
4 1/2% bos. herc. žel. pos. 1902	100 35	101 35
4% češka dež. banka k. o.	99 60	100
4% z. o.	99 75	99 85
4 1/2% zst. pisma gal. d. hip. b.	101 70	102 20
4 1/2% pešt. kom. k. o. z 10% pr.	106	107
4 1/2% zst. pisma Innerst. hr.	101	102
4 1/2% ogrske cen.	100 50	100 75
4 1/2% z. pis. ogr. hip. ban.	100	100 80
4 1/2% obl. ogr. lokalnih železnice d. dr.	100	101
4 1/2% obl. češke ind. banke	99 75	100
4% prior. Trst-Poreč lok. žel.	98 50	99
4% prior. dol. žel.	99	100
3% juž. žel. kup. 1/2%	296 75	298 75
4 1/2% avst. pos. za žel. p. o.	100 50	101 50

Srečke.

Srečko od 1. 1854	186	196
„ „ 1860 1/2	181 65	183 65
„ „ 1864	257	260
„ tizske	180	182 20
„ zem. kred. I. emisije	295	306
„ „ II.	290	297 50
„ ogr. hip. banke	268	273
„ srbke & frs. 100	90	93 60
„ turške	127 50	128 50
Basilika srečke	21	22
Kreditne	482	473
Inomoške	78	82
Krakovske	78	81 80
Ljubljanske	66	70
Avst. rud. križa	53 60	55 60
Ogr.	29	30
Rudolfove	87	72
Salcburške	75	79 60
Dunajske kom.	510	519 60

Detalje.

Južne železnice	78 75	79 75
Državne železnice	634	635
Avstr. ogrske bančne detalje	1613	1622
Avstr. kreditne banke	641 25	642 25
Ogrske	745	746
Zivnostenske	249 60	250 60
Premogokop v Mostu (Brux)	605	615
Alpinske montan	417	418
Praške žel. indr. dr.	2115	2135
Rima-Murányi	487 25	488 25
Trbovljske prem. družbe	304	308
Avstr. orožne tovr. družbe	478	480
Češke sladkorne družbe	150	153

Valute.

C. kr. cekin	11 32	11 36
20 franki	19	19 02
20 marke	23 45	23 54
Sovereigns	23 90	23 98
Marke	117 27	117 47
Laški bankovci	95	95 20
Rubli	253 25	253 75
Dolarji	4 84	5

Zitne cene v Budimpešti.

Dne 27. junija 1904.

	Termin.	50 kg K	8-96
Pšenica za oktober	„	50	6 70
Rz „ oktober 1904	„	50	5 19
Koruzza „ julij 1904	„	50	5 31
„ „ avgust	„	50	5 55
„ „ maj	„	50	5 55
Oves „ oktober	„	50	6 11

Effektiv. nespremenjeno

Ces. kr. avstrijske

državne železnice

C. kr. ravnateljstvo drž. železnice v Bejaku.

Invod in vrnega reda.

vejaven od dne 1. junija 1904. leta.

ODHOD IZ LJUBLJANE juž. kol. PROGA ČEZ TRBIŽ. Ob 12. uri 24 m ponoči osonbi vlak v Trbiž, Beljak, Celovec, Franzensfeste, Inomost, Monakovo, Ljubno, čez Selzthal v Aussee, Solnograd, čez Klein-Reifling v Steyr, v Linc, na Dunaj via Amstetten. — Ob 5 uri 5 m jutraj osonbi vlak v Trbiž ob 2. junija do 18. septembra ob nedeljah in praznikih. — Ob 7. uri 5 m jutraj osonbi vlak v Trbiž, Pontabel, Beljak, Celovec, Franzensfeste, Ljubno, Dunaj, čez Selzthal v Solnograd, Inomost, čez Klein-Reifling v Linc, Budejovice, Plzen, Marijine vare, Heb, Francove vare, Karlove vare, Prago, Lipsko čez Amstetten na Dunaj. — Ob 11. uri 54 m dopoldne osonbi vlak v Trbiž, Pontabel, Beljak, Celovec, Ljubno, Selzthal, Dunaj. — Ob 12. uri 10 m popoldne osonbi vlak v Podnart-Kropo le ob nedeljah in praznikih od 2. junija naprej. — Ob 3. uri 56 m popoldne osonbi vlak v Trbiž, Beljak, Pontabel, Celovec, Franzensfeste, Monakovo, Ljubno, čez Selzthal v Solnograd, Lend-Gastein, Zell ob jezeru, Inomost, Bregenc, Curih, Genevo, Pariz, čez Klein-Reifling v Steyr, Linc, Budejovice, Plzen, Marijine vare, Heb, Francove vare, Karlove vare, Prago (Ljubljana-Linc-Praga direktni voz I. in II. razr.), Lipsko, na Dunaj čez Amstetten. — Ob 10. uri ponoči osonbi vlak v Trbiž, Beljak, Franzensfeste, Inomost, Monakovo (Ljubljana-Monakovo direktni voz I. in II. razreda). — PROGA IZ NOVO MESTO IN V KOČEVJE. Osonbi vlaki Ob 7. uri 17 m jutraj v Novomesto, Stražo, Toplice, Kočevje, ob 1. uri 5 m popoldne: istotako. — Ob 2. uri 10 m popoldne osonbi vlak v Grosuplje ob 2. junija do 18. septembra ob nedeljah in praznikih. — Ob 7. uri 8 m zvečer v Novomesto, Kočevje. PRIHOD V LJUBLJANO juž. kol. PROGA IZ TRBIŽA. Ob 3. uri 23 m jutraj osonbi vlak z Dunaja čez Amstetten, Monakovo, Monakovo-Ljubljana direktni voz I. in II. razr., Inomost, Franzensfeste, Solnograd, Linc, Steyr, Aussee, Ljubno, Celovec, Beljak. — Ob 7. uri 12 m jutraj osonbi vlak iz Trbiž. — Ob 11. uri 10 m dopoldne osonbi vlak z Dunaja čez Amstetten, Lipsko, Karlove vare, Heb, Marijine vare, Prago (Praga-Linc-Ljubljana direktni voz I. in II. razr.), Plzen, Budejovice, Solnograd, Linc, Steyr, Pariz, Genevo, Curih, Bregenc, Inomost, Zell ob jezeru, Lend-Gastein, Ljubno, Celovec, Šmohor, Pontabel. — Ob 4. uri 44 m popoldne osonbi vlak z Dunaja, Ljubna, Selzthala, Beljaka, Celovca, Monakovega, Inomosta, Franzensfeste, Pontabela. — Ob 8. uri 30 m zvečer z Lesc-Bleda le ob nedeljah in praznikih od 2. junija naprej. — Ob 8. uri 44 m zvečer osonbi vlak z Dunaja, Lipskega, Prage, Franzensfeste, Karlovih varov, Heba, Plzna, Budejovic, Linca, Ljubnega, Beljaka, Celovca, Pontala, čez Selzthal v Inomosta in Solnograda. — Ob 10. uri 40 m ponoči osonbi vlak s Trbiža ob 2. junija do 18. septembra ob nedeljah in praznikih. — PROGA IZ NOVO MESTO IN KOČEVJA. Osonbi vlaki: Ob 8. uri 44 m jutraj iz Kočevja, ob 2. uri 32 m popoldne iz Straže, Toplice, Novega mesta, Kočevja in ob 8. uri 4 m zvečer istotako. — Ob 9. uri 22 m ponoči osonbi vlak z Grosupljeja ob 2. junija do 18. septembra ob nedeljah in praznikih. — ODHOD IZ LJUBLJANE drž. kol. V KAMNIK. Mešani vlaki: Ob 7. uri 28 m jutraj, ob 2. uri 5 m popoldne, ob 7. uri 10 m zvečer. — Ob 10. uri 45 m ponoči samo ob nedeljah in praznikih. — PRIHOD V LJUBLJANO drž. kol. IZ KAMNIKA. Mešani vlaki: Ob 6. uri 49 m jutraj, ob 10. uri 52 m dopoldne ob 8. uri 19 m zvečer. Ob 9. uri 55 m ponoči samo ob nedeljah in praznikih. — Čas prihoda in odhoda je označen po srednjeevropskem času ki je za 2 min. pred krajevnim časom v Ljubljani.

Meteorologično poročilo.

Vidna udaljenost 4000 m. Padavine 0 mm. Slaba 780-0 mm.

Junij	Čas opazovanja	Stanje barometra v mm.	Temperatura v °C	Vetrovi	Nem
25	9. zv.	729 6	19 7	sl. jzhod	pol. oblak
26	7. zj.	729 8	21 6	sl. jzhod	del. oblak
	2. pop.	730 0	21 3	sl. svzhod	del. jasno
	8. zv.	731 3	17 5	ar. svzhod	oblačno
27	7. zj.	735 5	14 2	sl. sever	dež
	2. pop.	735 4	18 9	sl. jzhod	oblačno

Srednja temperatura sobote in nedelje: 20 7 in 20 1, — normale: 18 7 in 18 2. Mokrina v 24 urah: 2 6 mm in 4 3 mm

Velik črn pes se prodaja.

(Novofundlandovec) 1808

Kje? pove uprav. „Slov. Naroda“.

Na novo prirejena hiša za letoviščarje

s štirimi sobami in kuhinjo z vso opravo blizu Lesec na Gorenjskem se da za poletno sezono v najem.

Kje? pove upravništvo „Slov. Naroda“.

200-300 težakov

isče

stavbno vodstvo v Eisenratnu na Koroskem

za gradnjo ceste 1739-6

Sovodje (Gmünd) - Rennweg.

Zgodovinska povest iz francoskih časov na Kranjskem

„Pod novim orlom!“

(poratis iz „Slov. Naroda“)

je izšla!

Ta povest je, izhajaje v „Slov. Narodu“, vzbudila mnogo pozornosti in živo zanimanje po vsej deželi ter smo jo mrali na mnogostransko izrečno zahtero izdati v posebni knjigi.

Dobi se edino-le pri

L. Schwentnerju v Ljubljani.

Iztis po K 1-60, po pošti K 1-80.

Važno za gospode in dame!!

Za samo 1 gld. 20 kr.

razpošiljam jaz, zastopnik švicarske tovarne ur, prekrasno, 36 ur idočo precizijsko uro, pozlačeno, z lepo verižico, natančno regulirano in za njo 2 leti garantiram. Vsaki uri zastoj pridenem 150 komadov nakita. Pošilja po povzetju švicarsko zastopstvo ur

JUNGERWIRTH, Krakov

poštai predal 29/6. 1804 1

Za neugajajoče denar nazaj.

Kupim

več sto metrskih sežnjev meter dolgih 1746-3

bukovih drv.

Josip Turk

Radeckega cesta šte. 3.

Idealnokrasko posestvo naprodaj!

Prekrasna leža (senčnato), posestvo meji na dve okrajni cesti in je na vse strani ločeno; velik park; železniška postaja; pošta in brzovoz. — Graščin. sko poslopje s 17. sobami; mnogo postranskih prostorov; vse novo in knežje, prav praktično urejeno; lesene prevleke in stropi. Kleseti na vodo, vodovod, telefon.

Vrtnarska hišica; hlevsko poslopje za 6 konj, kompletno, luksoriozno opravljeno (kljake, marmornate prevleke); osuševalna naprava na cevi; kolnica za 12 voz s cementnim tlakom, veliko podstrešje, prostor za lončiranje. Steklen cvetličnjak, 22 metrov dolg, postavil I. Gridl, Dunaj; vodovod, klet za sočivje, velik zelenjadni vrt, lesena uta, kozel; kegljišče (pokrito), prostor za Lawn-Tennis, vrtna lopica, velik ribnik, kopalna uta. — Njive, travniki itd., okoli 11 ha in gozdovi okoli 14 ha. Lastna lovska pravica. 750 sadnih dreves (jabolka prezimijo).

Veliki reservoiri, studenci, vodnjaki, kanalizacije itd.; prekrasne ceste. Vse v lastni režiji prav vestno oskrbovano. Investirana je večja vrednost. Hranilniška bremena 25.000 gld. Proda se le proti gotovini. — Opise pošilja

graščina Novi Šalek pri Velenju, Štajersko.

Najbolj naravna in lahko prebavna hrana

za bolne in zdrave, za doječe žene in za otroke v dobi razvoja, za malokrvne, slabotne in suhe je

Ivana Hoffa

sladnega izvlečka redilna čokolada

sladnega izvlečka železnata redilna čokolada.

Prof. dr. Kiesmayr piše:

„Izvrsten izdelek (železnata sladna čokolada) spretno tehnike je rešil težak problem, kako naj se pripravi koncentrirana redilna snov z veliko množino dušika in redilne moči, ki v tekoči obliki oživlja živce, povrača moči in z množino železa pospešuje tvoritev krvi. Poleg srečne tvrdkine misli, naj se ne dodaje več kakor doslej škroba, ampak mesto tega v hi-genskem oziru tako izdaten slad, je bilo še važnejše, da je izdelala preparat, ki podaja za malokrvne, bledične in oslabilne tako važno železo v obliki, ki okusa ne moti. Da še več! Dočim imajo navadni železnati preparati, ki jih ponujajo bolnikom, okus po črnili in saj prebavljanja ne motijo malo, se nudi tu železo v popolni raztopini kot fina okusna čokolada in je s to kemiško tako spojeno, da se njega primesi niti naravnost ne da dokazati z navadnim pripravljanjem, ampak šele potem, če se razkroži spojina. To pomnožitev zdravil je tedaj pozdraviti kot srečno pridobitev.

Dobiva se v zadetnih trgovinah. Kjer se ne dobi, naj se naroča naravnost v tovarnah

1764-2

Ivana Hoffa, Stadlau.

„Ljubljanska kreditna banka v Ljubljani“

Podružnica v CELOVCU.

Kupuje in prodaja

vse vrste rent, zastavnih pisem, prioritet, komunalnih obligacij, srečk, delnic, valut, novcev in deviz.

Promese izdaja k vsakemu zrebanju.

Akcijski kapital K 1.000.000.—

Zagajava le skompletuje

izrebane vrednostne papirje in vnožne zapale kupone.

Vinkuje in devinkuluje vojaške ženišinske kaveje.

Kf. Ekstmit in inkasno menic. Kf. Borzna naročila. Kf.

Podružnica v SPLJETU.

Denarne vloge sprejema

v tekočem računu ali na višnje knjižice proti ugodnim obrestim. Vložit denar obrestuje od dne vloge do dne zadiga. 39-72

Promet s čeki in nakaznicami.